

На полустанку вікна світяться,
Сміються, плачуть солов'ї.
А навкруги, бліді від місяця,
Лежать поля, стоять гаї.

Безлюддя. Спокій. Аж не віриться,
Що зовсім поряд інший світ.
Шумить, кипить, в рекламах міниться,
Вогнями бурхає в зеніт.

І важко звикнути, освоїться
Після міської суєти.
І кожен крок луною двоїться,
І важко йти, і ген хати

Білють стінами до місяця.
В одній із них — батьки мої...
На полустанку вікна світяться,
Сміються, плачуть солов'ї.
